

Temps complexes; temps estranys

El relat sobre la situació política, social, educativa, econòmica i el llarg etcètera que fa un país, més exactament la seva opinió pública, se l'emporta la dreta i la ultradreta per incompareixença del PSOE, per traïció de l'esquerra de l'esquerra (Sumar i Comuns) i de la ultraesquerra (Podem). Previsiblement sigui la coalició in vitro formada pels populars i pels voxistes qui els substituirà en el poder executiu. Aquella que volen, desitgen, necessiten tots aquells que han obeït la crida d'Aznar: jutges, magistrats, caps policials, guàrdia civils amb estrelles, periodistes, la xarxa X d'Elon Musk i d'altres, més la conspiració israeliana-nordamericana, que d'existir, existeix, segons que sembla, i favorable és al Marroc, beneïts tots i totes pel bisbe d'Oviedo, Jesús Sanz Montes, que va cridar a «la reconquesta», tot actualitzant aquell missatge de l'Església Catòlica, naturalment espanyola, de 1859, destinada als soldats espanyols, que vaig incloure en anterior article respecte de la guerra d'Àfrica: «a no volver sin haber dejado destruido el islamismo, arrasadas las mezquitas y clavada la cruz en todos los alcázares». Temps complexes, els presents, on res no succeeix per casualitat i on tot té un origen -les paraules d'Aznar, «quien pueda hacer que haga...»- i una finalitat -encarcar Sánchez-, explicitada aquesta per Alberto Núñez Feijóo al Congrés dels Diputats quan el debat sobre la crisi de Ceuta. Temps d'imprudència elevada a l'enèsima potència, temps favorables als pocavergonyes i temps sense pietat per més que tots aquells que no en tenen haguessin aplaudit generosament les paraules del Papa Lleó XVI quan la seva visita a Espanya. Temps estranys, molt estranys. Ves a saber si per aquesta causa, la complexitat dels temps presents, que el Centre Nacional d'Intel·ligència (CNI) va optar per enviar una alerta sobre allò que les dretes espanyoles anomenen «invasión de Ceuta» per part del Marroc, i ho van fer no pas per canal segur, encriptat, sinó per whatsapp i ho van fer no al delegat del Govern a la ciutat autònoma, sinó al seu cap de gabinet. Pel que sembla, en temps complexes, els espies opten per la via actualitzada del telegrama en format whatsapp. Ves a saber si aquest mitjà (i el seu destinatari) és el més segur de tots per avisar al Govern d'Espanya sobre una potencial calamitat detectada per espies espanyols escampats pel territori marroquí. No ho era en els meus temps de membre de la mal anomenada comissió de secrets oficials, constituïda en el Congrés dels Diputats, però tot evoluciona i ves a saber si en l'era de la postmodernitat també ho fa en sentit invers la suposada intel·ligència dels funcionaris. Vet aquí resumit l'estat d'Espanya una vegada superat el primer quart del segle XXI: un govern sense suport parlamentari però que no vol plegar (que vol dir, convocar eleccions); una oposició (PP i Vox) amb concupiscència reial liderant el nacionalisme espanyolista de tota la vida al so del patriòtic càntic que resa «Ceuta y Melilla, serán españolas hasta el final de los tiempos» amb música de la falangista Prietas las filas; una administració pública que, pel que sembla, confia els secrets d'Estat a la mateixa aplicació amb què les famílies decideixen qui porta les postres per Festa Major; uns serveis d'intel·ligència que envien alertes al cap de gabinet del delegat del Govern a Ceuta com qui avisa que s'ha deixat els llums encesos; i una premsa, la madrilenya de dretes, que converteix qualsevol incidència fronterera en la batalla de Lepant abans d'haver comprovat si hi havia batalla, frontera o tan sols una nota de veu mal interpretada. Temps complexes i estranys, els presents.

Font del document:

<https://www.diaridegirona.cat/opinio/2026/09/18/temps-complexes-temps-estranys-134445556.html>